

Ročník 29

Číslo 3

18. 2. 2024

KDYŽ VŠEM POROZUMÍME, VŠEM TAKÉ ODPUSTÍME...

Drazí přátelé,
vstupujeme do postního období a je důležité se hned na začátku zamyslet, jak ho chceme prožít. Letos to bude mít možná jednu výhodu, že podstatná část postní přípravy bude ještě v zimním období, a tak nás nebude omezovat práce venku. Je mnoho cest a možností, jak strávit tyto dny a rád bych zdůraznil, že každý to má ušité na míru podle sebe. Nedá se říct, že jsme všichni zváni ke stejnému prožívání těchto pozeňnaných dnů a také se každý z nás nachází v jiných okolnostech života. Přesto bych s vámi chtěl otevřít jedno téma, které je zároveň jedním ze sloupů postu, a to je modlitba. Papež František vyhlásil tento rok „rokem modlitby“. Je to tedy aktuální, protože modlitba je přece samozřejmou součástí života člověka, a to nejenom aktivně věřícího.

Mnohokrát se setkávám s tím, že se na mě obrátí člověk, a to nejvíc ve zpovědnicí, s problémem, že se neumí modlit, anebo mu modlitba dělá problémy. Očekává, že mu dám zaručený recept, podle kterého bude jeho modlitba fungovat a on v ní najde radost a spokojenost. No má to jeden háček, takový recept neexistuje a já sám mnohdy bojuji s tím samým problémem. Koneckonců je to biblické, učedníci přicházejí za Ježíšem s prosbou: „Pane, nauč nás modlit se.“ Přitom to byli zbožní Židé vedení k modlitbě od malých dětí a židovský modlitební život byl sice nalajnovaný, ale značně bohatý. Proč žádají Ježíše o pomoc? Mám za to, že ho často viděli modlit se, a to na ně udělalo dojem. Cítili, že jeho kontakt s Bohem je nesmírně hluboký a je skutečným rozhovorem s blízkou Osobou. Pro ně byl Bůh vzdálený a vzhlíželi

k němu častokrát v bázni a se strachem. Oproti tomu Ježíš v modlitbě vstupuje do prostoru důvěry a lásky a jeho vztah je vztahem Otce a milovaného Syna. Později to Pavel krásně pojmenoval, když říká: ...a teď můžeme volat Abba – Tatínku. Je to snad nejdůvěrnější oslovení Boha.

Mohli bychom dlouho uvažovat a rozebírat modlitbu a odrážet se od biblických pramenů, ale pokusme se být krátce konkrétní ve smyslu prožívání postního období. Ježíš se před svým veřejným vystoupením odebral na

poušť. Tu je pro nás první zásada. Modlitba chce čas a prostor. Víím, jak běží můj den, a proto si určím čas klidu. Víím, že už nemám nic před sebou, a tak na to nebudu myslet, telefon nechám v jiné místnosti, aby mě nerušil, a vytvořím si příjemné prostředí. Je to jako být na poušti, kde je jenom klid a pustina. Kde vnímám jenom sebe a Boha. Zvolím si způsob, jak se chci modlit, nebojím se vyzkoušet i nové věci, a tak obohatit svůj duchovní život. Modlitba hlavně nemá být něco, k čemu se nutím a její kvalita se neměří množstvím. Postní doba mi nabízí

také množství modlitebních prožitků, a to především křížovou cestu. Je to bohatá meditace, která utrpení Ježíše přenáší do reality mého života. Stávám se účastníkem dramatu Golgoty a zároveň se moje problémy stávají součástí díla vykopení. Drazí moji, chci vás vybídnout, abychom letos postní období prožili skutečně jako modlící se společenství, a tak zažili blízkost Boha.

o. Marian

www.faslavicin.cz

Nový olomoucký arcibiskup Mons. Josef Nuzík

Při setkání, které se uskutečnilo 9. února 2024 v poledne v katedrále sv. Václava, oznámil apoštolský nuncius v ČR arcibiskup Jude Thaddeus Okolo jméno nového olomouckého arcibiskupa. Papež František jím jmenoval dosavadního administrátora arcidiecéze a pomocného biskupa Josefa Nuzíka. Úřadu se ujme v polovině dubna.

Ve svých prvních slovech po jmenování biskup Nuzík vyjádřil poděkování za důvěru, kterou novým úřadem dostává: Bohu, ale také papeži Františkovi a apoštolskému nunciu i celé nunciatuře, která proces jmenování vedla. "Děkuji i vám všem, milí bratři a sestry, kteří jste se více než rok a půl na tento úmysl modlili. Možná se vám ta doba zdála už i dlouhá, byla ale důležitá – prosili jsme za potřebné vlastnosti pro diecézního biskupa. Víím, že je nemám, ale chci do nich s Boží pomocí dorůstat," zmínil také biskup Nuzík a dodal: "Budu vám vděčný za spolupráci, trpělivost a podporu lidskou i duchovní v modlitbě."

Připomenul mimoto, že jmenování přichází jen pár dní před svátkem sv. Cyrila a Metoděje, jak ho slaví světová církev. "Solunští bratři poukazují na naše kořeny a stojí u základů života z víry na Moravě, a tato víra je i po staletích vzácným pokladem, v němž je možné nacházet světlo a sílu také pro naši dobu," zdůraznil biskup Nuzík a dodal, že navazovat chce i na práci dalších svých předchůdců, a zejména arcibiskupa Jana Graubnera, se kterým 13 let spolupracoval jako generální vikář. "Současná doba není jednoduchá, zároveň nám ale Bůh nabízí řadu možností, jak zvládnout svůj život osobní i rodinný. Věřím, že je s jeho pomocí objevíme a také se o ně budeme dělit s lidmi kolem nás," uzavřel svůj první pozdrav věřícím. Inaugurace – uvedení do úřadu – je v plánu na sobotu 13. dubna.

Mons. Josef Nuzík se narodil 25. července 1966 ve Strání, kde také vyrůstal v zemědělské rodině spolu se svými deseti sourozenci – čtyřmi bratry a šesti sestrami. Po maturitě na Středním odborném učilišti ve Slováckých strojárnách v Uherském Brodě roku 1984 pracoval v těchto strojárnách až do května roku 1989 jako soustružník. Na podzim roku 1989 začal svou přípravu ke kněžství studiem na Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze se sídlem v Litoměřicích a po roce ve studiu pokračoval na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Jáhenské svěcení přijal roku 1994 a jáhenskou službu

vykonával ve farnosti Nový Jičín, kde posléze – po přijetí kněžského svěcení 17. června 1995 z rukou olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera – působil také jako farní vikář.

Od léta roku 1996 sloužil jako farní vikář ve farnostech Luhačovice

a Pozlovice, v roce 1997 byl jmenován administrátorem farnosti Nivnice a souběžně spravoval také farnost Korytná, zde působil později i jako farář až do roku 2003. V tomto roce byl jmenován farářem ve Štípně u Zlína a zároveň administrátorem farnosti Hvozdná, přitom byl i děkanem vizovického děkanátu.

V roce 2005 byl jmenován vicerektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci, kde působil čtyři roky. V roce 2009 ho arcibiskup Graubner jmenoval svým generálním vikářem, v tomto období byl také ustanoven kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci.

Papež František ho 5. července 2017 jmenoval titulárním biskupem diecéze Castra Galbae na území dnešního Alžírka a pomocným biskupem olomouckým. Biskupské svěcení z rukou arcibiskupa Jana Graubnera přijal 14. října 2017. Jako generální vikář přijal odpovědnost za oblast ekonomickou a personální. Dne 4. července 2022, tedy dva dny po odchodu arcibiskupa Graubnera do čela pražské arcidiecéze, zvolil sbor poradců biskupa Nuzíka administrátorem olomoucké arcidiecéze.

viz: www.ado.cz

MODLITBA V POSTNÍ DOBĚ

Milosrdný a dobrotivý Bože,
požehnej tuto postní dobu,
aby se mi stala dobou cvičení -
cvičení ve vnitřní svobodě.
Požehnej tuto postní dobu,
abych se v ní dokázal odpoutat
od všech nezdravých návyků.
Uč mě, jak se odříkáním osvobozovat
od svých závislostí a jak znovu pocítit,
že mohu pořád ještě svobodně
nakládat se sebou samým
a že nemusím být závislý na svých potřebách.
Dej, ať je letošní postní doba
pro mě časem vnitřního očištění a obnovy,
abych se dokázal oprostít od starých návyků
a mohl začít znovu vědomě žít,
abych dokázal vědomě jíst
a vědomě prožívat přítomný okamžik,
aniž bych hned všechno,
co se ve mně začíná hlásit ke slovu,
potlačoval jídlem nebo nějakou činností.
Požehnej tuto postní dobu,
aby mě obnovila a osvěžila
a aby očistila mou duši.
Tak ve mně o Velikonocích rozkvetne
nový život skrze Krista, našeho Pána.

Anselm Grün

Odpuštění nezmění minulost, ale může změnit budoucnost.
Paul Boese

P. František STUDENÝ (1846 - 1924)

V neděli 3. února jsme si při mši v 9.15 hodin připomněli sté výročí úmrtí významného kněze P. Františka Studeného, který v naší farnosti působil v letech 1894 až 1922.

Připomínka na něho je citací z brožury Slavičín Historie kostela a farnosti sv. Vojtěcha vydané v roce 1997, která vyšla u příležitosti Milénia sv. Vojtěcha.

Farnost Slavičín přivítala 17. ledna 1894 nového duchovního otce P. Františka Studeného. Narodil se roku 1846 v Bohuslavicích u Konice. Při příchodu do Slavičina začal s mladistvým nadšením připravovat blížící se devítisté výročí úmrtí patrona kostela, svatého Vojtěcha. Hned v následujícím roce 1895 byl pořízen nový hlavní oltář a ve stejném stylu byly provedeny také boční oltáře v obou kaplích. V presbytáři byla zasazena dvě barevná okna s figurální výzdobou, vpravo Srdce Ježíšovo a vlevo Srdce Mariino, která se zachovala až dodnes. Celý presbytář byl vydlážděn šamotovými dlaždicemi. Pro bohoslužbu byla zakoupena nová paramenta, stříbrná monstrance a nové ciborium. Dodnes používáme mešní kalich zhotovený firmou Adler a syn ve Vídni, na jehož podstavci jsou vyryty tři věnečky s nápisy: "Slavičín 1896 k jubileu věnovali věrní farníci." Ve Vídeňském Novém Městě byl zhotoven nový zvon "svatý Vojtěch".

Nezůstalo však jen u těch vnějších věcí. Farnost byla připravena také duchovně. Hned roku 1895 byla vykonána několikadenní misie a její obnova proběhla k jubileu 1897. Z vyjmenovaných oprav se dá odhadnout, jak obětaví byli farníci, když vše bylo pořízeno z jejich darů.

Oslavy výročí proběhly bez okázalých slavností a byly prožívány spíše duchovně.

Následovala léta, která se vyznačovala horlivým působením P. Františka Studeného spolu s jeho kaplany. Duchovní život farnosti se stále prohluboval a upevňoval, s radostí přicházeli věřící do chrámu, který zářil novotou, a tak prožité jubileum neslo i bohaté duchovní plody.

Do tohoto klidného života a duchovní pohody farnosti vstoupila první světová válka. V pamětní knize farnosti je popsána tato kapitola s velkou bolestí.

V neděli 2. srpna 1914 odpoledne více jak 80 mladých mužů ve věku do 38 let odešlo na nádraží do Hrádku, provázeno rodinami a příbuznými. Nastalo bolestné loučení a první vlak odjel na frontu. Později nastupují další ročníky.

Dne 5. září téhož roku projíždí železniční stanicí v Hrádku první vlak s raněnými z bojiště, také zde vykládají první raněné. Přichází smutná zpráva o smrti prvního padlého vojína ze Slavičina, byl to Jan Krmenčík, syn obecního strážníka.

V celé obci i v kostele se konají sbírky na pomoc vojákům. Sbírá se šatstvo i peníze. P. František Studený prodává hovězí dobytek z farního chléva a výtěžek věnuje na poškozené válkou. Byla to jistě velká bolest pro duchovního otce, který spolu se svými farníky prožíval útrapy války.

Další velikou bolestí pro duchovního otce a pro celou farnost bylo úřední nařízení odevzdat všechny zvony. Z kostelní věže byly sňaty zvony Maria, Vojtěch, Josef a také umíráček. Kostelu byl ponechán jen jeden zvon, zavěšený na sanktusové věži. Dovedeme si představit zármutek kněží i věřících, který byl ještě umocněn vědomím, že posvěcené zvony budou přetaveny na válečné zbraně, které budou zabíjet.

Historie nás poučuje o tom, že kdo sáhl na kostelní zvony, obvykle prohrál válku. Tak tomu bylo i s rakouským mocnářstvem.

P. František Studený hned po skončení světové války pořídil nové zvony. Slavičinská farnost nasbírala 40 tisíc Kč, arcibiskup olomoucký Cyril Stojan daroval 5 tisíc Kč, krajané z Ameriky poslali 10 tisíc, pan Řehák ze St. Louis nasbíral mezi krajaný a poslal 5, 2 tisíce Kč. Nové zvony se stejnými jmény zhotovila firma Adolf Hiller z Brna, nákladem 59.724 Kč. Byla to jistě velká radost pro duchovního otce P. Františka Studeného. Netušil ovšem, že tyto zvony budou velmi brzy zvonit na jeho pohřbu. Zvony byly posvěceny v roce 1922, a to byl poslední rok jeho duchovní správy ve Slavičíně. Dne 1. září téhož roku se vzdal pro nemoc fary a odešel do svého rodiště na odpočinek.

Za krátký čas se vrátil do Slavičina zpět a žil v soukromí v domku na Horním náměstí, kde zemřel 2. února 1924. Pohřbu se zúčastnilo 15 kněží. Pohřební obřady vykonal P. Václav Strmiska, děkan z Luhačovic, za asistence P. Františka Kalivody, který byl jeho posledním kaplanem. Dalším asistentem byl kaplan z Příbora P. Václav Frajt. Dojemné rozloučení vykonal P. Filip Pospíšil, děkan z Příbora, který byl též jeho kaplanem.

V pamětní knize farnosti je o něm napsáno: "P. František Studený byl kněz horlivý, veškerou svou práci věnoval duchovní správě a obnově chrámu. Zemřel chudý, rodině ani příbuzným neměl co odkázat. Nechť Bůh oslaví jeho duši."

Existuje tisíc způsobů, jak zabít čas, ale žádný, jak ho vskřísit.
Albert Einstein

Navraťte se ke mně celým srdcem

Výrok Hospodinův, *navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem* (Joel 2,12-13).

Prorok Joel vybízí k návratu k Bohu celým srdcem. Tato postní doba nás vybízí k návratu k Bohu a návratu k bratřím, je příhodným obdobím pro jejich oživení, skrze setkávání a naslouchání znovu objevit ty, kteří každý den kráčeji vedle nás, a naučit se je znovu milovat jako bratry a sestry. Půst má být cestou od otroctví ke svobodě, cestou z utrpení k radosti, cestou ze smrti k životu. Člověk byl stvořen Božím dechem a svět, který je v atmosféře rozkladu, tento Boží dech znovu potřebuje. Postní doba je dobou vnitřního ztišení a dotazování se kam směřuje náš lidský život. Půst to není jenom odříkání se, půst není jen záležitostí týkajících se jen potravin. Půst je záležitostí, která se dotýká srdce. Pokud si člověk něco odříká, je to proto, aby se naučil být bdělejší na potřeby druhých, a sám sebe se ptal, jak si stojí ve vztahu s Bohem. Půst, almužna a modlitba, jsou tři důležité pilíře, na kterých musíme stavět, protože se vzájemně doplňují, abychom dokázali být štědrí a milosrdní.

Papež František vyhlásil rok modliteb: „Nadcházející měsíce nás povedou k otevření Svaté brány, kterým začneme Jubilejní rok. Prosím vás, abyste zintenzivnili svou modlitbu, abyste skutečně prožili tento čas milosti a zakusili sílu Boží naděje.“ Je to opravdu důležité pro náš život a také všechny situace, ve kterých se nacházíme. Navrátit se k Bohu celým svým srdcem. Modlitba nás má také vést k postu, abychom si dokázali odepřít mnohé věci, aby naše srdce bylo citlivé pro potřeby bratří a sester. Dostáváme úkol poskytovat almužnu a dávat chléb hladovým. Dostáváme úkol přijímat pocestné; Ježíš kvůli nám přišel do vlastního a vlastní ho nepřijali.

Postní doba je příhodný čas, abychom dali prostor Božímu slovu. Čas vypnout televizi a otevřít Bibli. Čas odřeknout si a odložit mobil a napojit se na evangelium. Čas pro rozmluvu s Pánem. Ježíš nás volá na poušť, abychom dopřáli sluch tomu, na čem záleží, co je důležité a podstatné. Dáblu, který ho pokoušel, Ježíš odpověděl: „Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.“ Tak jako chléb potřebujeme k životu, ještě více potřebujeme Boží slovo, potřebujeme mluvit s Bohem, potřebujeme se modlit. Jedině před Bohem vycházejí na světlo náklonosti srdce. Poušť je místem toho podstatného pro náš život. Kolik by nám prospělo zbavit se spousty zbytečností a objevit to, na čem záleží. Půst je umění odříkat se marnosti a nadbytku, abychom se dostali k podstatnému.

Víra se nemůže obejít bez rozumu, a není nic krásnějšího než možnost spolupracovat na Božím díle svou svobodou, svým rozumem a vůbec všemi schopnostmi. Chvilu našeho života, kdy rozum chápe, co Bůh dělá, k čemu nás volá, čím nás vychovává, abychom rostli, jsou velice pozitivní, protože v nich můžeme na díle Boží milosti spolupracovat. A k tomu nemůžeme dospět jinak než modlitbou, důvěrným rozhovorem s Bohem. Bůh nás zve: „Pojďte, posaďte se u mých nohou a naslouchejte slovu, které zaznívá pro každého z vás: Ty jsi můj milovaný syn, ty jsi má milovaná dcera!“ V modlitbě dovolujeme Bohu, aby nás učinil šťastnými. Bůh nedává něco, ale dává sebe. Kdo hledá, ten najde. Hledejme v Božím slově, potřebujeme duchovní slovo: Žalm 23 nám říká: „*Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívání na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno...*“ Celý tento žalm ukazuje, že Bůh má pro nás připravené to nejlepší, že na nás myslí, že mu na nás záleží, že touží být s námi. Čeká, které dveře svého života mu otevře a kam mu dovolíme vstoupit.

Apoštol Pavel v listu Filipským 4,4-7 píše: „*Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa*

všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“

Také v listu 1. Tesalonickým 5,15-18 zaznívají podobná slova: „*Hled'te, aby nikdo neodplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem. Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.*“

Stále se radujte – křesťan má být radostný, protože je spasen, Ježíš ho svou obětí vykoupil z otroctví hříchu a daroval mu věčný život. Skrze Ježíše jsme se stali Božími dětmi, a tak se můžeme radovat. Nikdy nebudeme dost vděční za všechno, co Bůh pro nás koná.

Za všechno děkujte a předkládejte své prosby a žádosti Bohu - když začneme za všechno děkovat uvědomíme si, co všechno Bůh v našem životě koná. Jak jsme neustále obdarováni, že Bůh chce být s námi ve všem a na nás záleží do čeho ho pozveme. Děkujeme mu za všechny situace, možná si řekneme, jak mohu děkovat za to těžké, co mě v životě potkalo, ale Bůh může z každé situace vytěžit to nejlepší. Děkujeme mu, že On může i z této těžké situace vytěžit to nejlepší pro nás, i když my tomu zrovna nerozumíme. Předkládejte své prosby a žádosti Bohu, protože Bohu na nás záleží. Je to záležitost důvěry k Bohu. Ježíš říká: „Proste a dostanete, hledejte a naleznete.“ Prosme tedy s důvěrou, odevzdávejme mu všechny naše starosti i radosti, budme vděční. Možná se i my staráme o rodinu, myslíme na všechny jejich potřeby a cítíme jen nevděk. Ať uděláme cokoliv, není to dost dobré, necítíš vděk a lásku, ale jen kritiku, jako by viděli jen nedostatky a všechno velké přehlédli. Ježíš se cítil úplně stejně. Zažil veškerá pokušení všech lidí na celém světě. Trpěl v Getsemanské zahradě, zažil neskutečnou bolest a utrpení. Byly to naše nemoci a naše hříchy, které na svém těle vzal na kříž. Jeho rány nás uzdravily. Jak často i On cítí nevděk a nelásku, i tvoji. Ale nezlobí se na tebe, odpouští ti a čeká s otevřenou náručí. Když tě trápí nevděk tvých blízkých, spoj se s jeho bolestí, přidej svou k té jeho. I kdyby všichni na celém světě byli proti tobě, On je s tebou. Ježíš je tvým přítelem, který tě nikdy neopustí. Protože hřešíme, očekává nás se svým odpuštěním. Postní doba je obdobím, abychom obnovili vztah s Bohem ve svátostech, v Božím slově, a ve vztahu k bližnímu. Ať nás vede Duch Svatý po cestě obrácení, abychom s láskou sloužili bratřím a sestrám. Přiblížit se k Bohu znamená dovolit, aby se našeho srdce zmocnila láska, která nehledá sebe, abychom tuto lásku dokázali rozdávat. Proto jednou z cest postní doby je vedle modlitby a odříkání i projev milosrdenství. Půst nás může vést ke střidmosti, abychom prostředky, které ušetříme mohli pomoci těm, kteří trpí nedostatkem. Omezení v něčem musí mít konkrétní důvod a cíl. Jde o hledání intenzivnějšího spojení s Bohem, otevření se jeho působení. Může třeba znamenat více času věnovat modlitbě, nebo navštívit ty, kdo jsou osamělí, více naslouchat druhým, věnovat jim svůj čas. Může to být třeba usmíření v rodině, s kým jsme mnohdy nemluvili. Půst nám má pomoci k uspořádání našeho nitra i života. Kříž nám říká, že láska nezná žádné hranice, začít musíme u nejbližších, ale nesmíme zapomínat ani na ty vzdálené. Kříž nám říká, že Bůh je větší než naše selhání. Láska je silnější než smrt.

Milý Ježíši, děkuji ti, že jsi na sebe vzal veškeré utrpení všech lidí, i to moje. Že díky tobě se z nesnesitelných věcí stávají snesitelné. Díky, že mě miluješ. Chválím tě a velebím za tvoji dobrotu, za tvoji lásku, za tvoji spásu. Amen.

Ludmila D.

Nechme se vést Bohem, vždyť on vstoupil do našeho neobyčejného života.
Právě tam chce vnášet svůj Pokoj, který nám svět nemůže dát ani vzít.

POSELSTVÍ NEMOCNÝM

Drazí nemocní, bratři a sestry,
prožíváme dobu postní, která vyvrcholí smrtí a vzkříšením Pána Ježíše Krista, které slavíme o Velikonocích. Tak jako je propojeno utrpení našeho Pána Ježíše Krista s jeho vzkříšením, tak je také v našem lidském životě propojeno utrpení s vítězstvím nad ním. Vůbec to není snadné prožívat období utrpení a vnímat jeho smysl a užitek. Nedávno jsem slyšel slova, která kdysi pronesl papež Benedikt XVI.: **Stíny lidského života se dají překonávat modlitbou a láskou.** Kolik stínů přináší období nemoci a stáří? Každý z vás by mohl o těchto stínech, které jsou viditelné i skryté, vypravovat. Ovšem důležité je to, co říká papež Benedikt: že tyto stíny se dají překonávat. A jak?

1. Na prvním místě modlitbou. Není to nic nového, ale ne všichni modlitbu takto užíváme. A také jsme třeba ještě neobjevili, že modlitba nás zbavuje stínů života. Někdy se říká, že v nemoci a ve stáří se nedá dělat nic jiného, než se modlit. To ovšem není málo. Pána Ježíše jeho modlitba – chvíle, kdy byl se svým Otcem – nesmírně posilovala. A tak působí modlitba i pro nás. Ale svou modlitbou můžeme i nesmírně přispět druhým. Prosím vás, abyste takto dále naplňovali svůj život a své dny. Někdy slyšíme o životě svých dětí a vnuků. Také oni jsou vystaveni různým zkouškám a těžkostem. Prosím vás, myslete na ně v modlitbě, nesmírně jim přispějete.

2. Stíny života a omezení nám pomáhá překonávat láska. Apoštol Pavel v prvním listě do Korintu píše: Láska všechno omlouvá. Všemmu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. (13, 7) To, co vypočítává apoštol Pavel, je to, co potřebujeme. I nám je lépe, když dokážeme druhé omluvit, než je podezírat; důvěřovat, než žít v izolovanosti od druhých; nezoufat a všechno vydržet, než žít v nejistotě a nechuti. A toto všechno dokáže láska. Jak ji můžeme získávat nebo rozmnožovat? Prorok Ezechiel na tuto otázku odpovídá: A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. (Ezechiel 36, 26) Bůh v nás rozmnožujeme svou lásku, vkládá nám ji do srdce.

Modlitba

*Náš Pane, Ty silný, svatý, milosrdný Pane,
který jsi prošel pokušením jako my, ale bez hříchu,
který jsi protrpěl všechnu naši úzkost
a opuštěnost až na dno pekla,
který jsi nám získal vítězství pro časnost i věčnost,
přicházíme k Tobě, protože nemáme žádné útočiště
než Tebe samého.*

*Ty, oslavený, přemož svou milostí náš strach
před utrpením,
v němž utíkáme před Tvým křížem.*

*Probouzej svým slovem naději,
která nad vším triumfuje.*

*Probouzej milosrdenství, které bere nouzi bližního
za svou vlastní.*

*Pohleď, Pane, co se děje všem těm, které jmenuješ
svými nejmenšími bratry: zbaveným práva,
vyhnaným, vězňům.*

*Prosíme Tě za bratry a sestry, kteří trpí,
ujisti nás, že nikdo je nevytrhne z Tvé ruky*

a že Ty o nás jistě víš, když o nás neví nikdo z lidí.

Pane, smiluj se.

*Ty, který jsi určil konec tomuto věku,
abys ustanovil své věčné království,
dej nám nad životem i smrtí upřít svou naději
na Tebe,
který přijdeš ve slávě,
aby se všichni, kdo na Tebe čekají,
radovali z Tvé vlády.
Ano, přijď, Pane Ježíši!*

(Modlitba vyznávající církve – z knihy Cesty člověka k naději a smíření)

+ Josef Nuzík

Drazí nemocní bratři a sestry,

tentokrát bych se chtěl zamyslet nad poslední večeří Pána Ježíše, kterou prožíval s apoštoly. Řekl jim: "Velice jsem toužil jíst s vámi tohoto beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám pravím, že ho již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím." (Lk 22, 15-16)

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: "Vezměte a jezte, toto jest mé tělo." Pak vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: "Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů." (Mt 26, 26-28)

Toto je mé tělo, toto je má krev jsou slova, kterými při každé mši svaté proměňuje kněz chléb a víno v tělo a krev Pána Ježíše. Mše svatá je zpřítomněním poslední večeře, utrpení, smrti Pána Ježíše na kříži a jeho vzkříšení. Děje se to z vůle Boha Otce působením Ducha Svatého.

Oživme úžas a vděčnost nad tím nesmírným zázrakem, který při každé mši svaté prožíváme. Boží Syn, který se pro nás stal člověkem, žil náš život, podobný našemu ve všem kromě hříchu, všude, kam přišel, zanechal po sobě jen dobro (sv. Jan XXIII.), učil cestě k Bohu, odpouštěl hříchy, zázračně uzdravoval. Na kříži vzal na sebe všechny hříchy... Svou smrtí z lásky a zmrtevýchvstáním nás vykoupil a umožnil nám věčný život. Protože nás má tolik rád, vymyslel způsob, jak nám být co nejbližší, přichází k nám pod podobou chleba a vína a ve svatostáncích celého světa je pro nás stále přítomný.

Láskou by ji snědl, říká se o zamilovaném mladíkovi. Pán Ježíš se nechává sníst námi. Co k tomu ještě dodat? Abychom jej přijímali s velkou úctou a láskou, vědomím, kdo k nám přichází a jak mu na nás záleží. Růst úcty a lásky k Pánu Ježíši ve Svátosti oltářní Vám přeje a vyprošuje

*Mons. Bohumír Vitásek,
biskupský delegát
pro pastorační nemocných*

Vnější krása je o to cennější, oč více skrývá vnitřní krásy.
William Shakespeare

Ohlédnutí za adventní aktivitou našich dětí - aneb od dětí se můžeme učit

Jak můžu
šťastný žít

1. Měj každé ráno.
2. Dávej všem lásku ze srdce.
3. Uvěř na boha (nemůžeš ale když budeš tak si budeš chránit)
4. Měj vždy úsměv na tváři a dělej to, co se chce (když máš klobouk)
5. Svoje všechny zážitky si nikam nepiš.
6. Nepij moc alkohol a hlavně nekuř!
7. Navštěvuj svou rodinu (můžeš si každý den)
8. Buď hodná na svoje kamarády
9. Nežlob se na světě (bůta když nevíš slunce... ATD)
10. Buď sám (sama) sebou ♥

Tahle
vše se
může
šťastně
(šťastnou)

♥

Antonín Schmidt

Modlil jsem se u klobou mého
dedy. Modlil jsem se u Otce Nášho. Křesťan

Natálie Ogoniková

Při první zapálení adventní svíčky
jsem se modlila: Otče náš, Lodičavo Maria,
Desalevo, Andělíčku můj šváčnicku, Anděle
Boží, škála jsem na flebnu a na piáno
vánoční koledy. A modlila jsem se kváb
piáno Hosana.

Bože obnov náš
rozesni svou tvář
a budeme spaseni.

Učila jsem mamince čaj, když byla
nemorná. Udělala jsem mamce dáreček.
Taková jsem byla

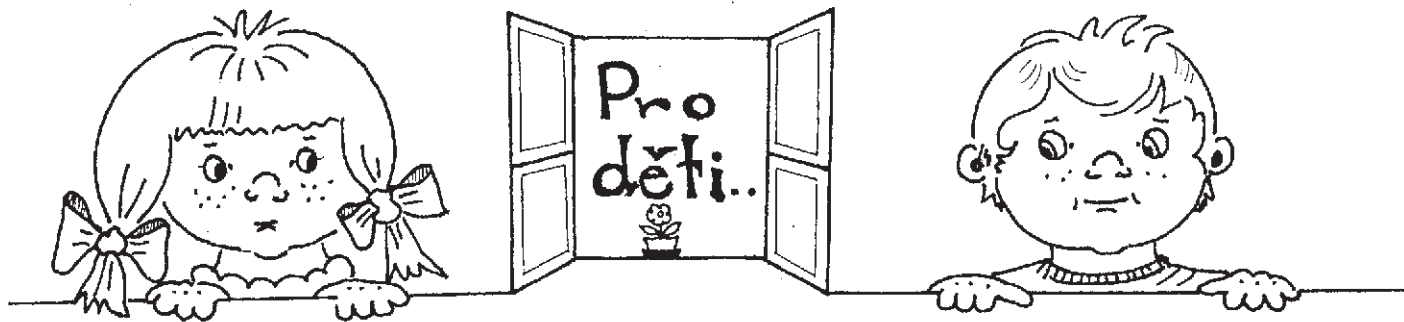
Nikol Kolárová

U neděle jsem pomáhala péct perníčky.
V pondělí jsem pomáhala zdobit perníčky.
Ve středu jsem malovala kroužky.
V sobotu jsem umývala koupelnu.

Klárka Valentová

Udělala jsem radost
spolužákám, když jsem
jim dala ve škole malý
dáreček. Udělala jsem panu
faráři radost, tím že jsem
přišla v sobotu na rotaty.

Radujte se z maličkostí. Jednou se ohlédnete zpět a uvědomíte si, že to byly velké věci.
Kurt Vonnegut

Představ si...

„Leonardo, jdu na nákup, budu hned zpátky." "Vezmeš mě s sebou?" "Zabere mi to tak deset minut. Bojíš se tu zůstat sám?" "To ne, deset minut určitě ne. Ale představ si..."

Představ si, že až tu nebudeš, budu se dívat na pohádku. Až bude reklama, dostanu chuť na čokoládu, která je v plechovce na skříni. Vylezu na židli,

abych tam dosáhl, a spadnu, praštím se do lokte o stůl a poteče mi krev.

Představ si, že půjdu do koupelny, abych si tu krev umyl. Zapomenu ale zavřít kohoutek, jak se mi to často stává. Pak se budu dál koukat na pohádku a voda zaplaví celý byt a začne téct i do dolního patra.

Představ si, že se voda dostane do elektrických rozvodů. Všechno vypne, televize taky. Dostanu strach a půjdu hledat svíčku, protože, jak víš, baterka je vybitá. V tom rozrušení uklouznou na mokré podlaze a svíčka spadne na závěsy vedle stojanu na noviny. Plamen pohltí závěsy, knihy, potahy na sedačce, perský koberec, na který se pořádku musí dávat pozor, tatínkův stůl, jeho počítač a důležité papíry. Všechno! Televize vybuchne, všude bude kouř. Budu vyděšený.

Představ si, že budu chtít zavolat o pomoc, a tak otevřu okno. Hořící cáry závěsu vypadnou na ulici. A zrovna v tu chvíli bude u benzinky stát cisterna. Hořící cár zapálí celou benzinku.

Představ si, že se zvedne vítr a nažene plameny ke skladu plynových bomb u samoobsluhy. Výbuch dosáhne až na železnici, která je hned za ní, tam jak si nespím nikdy hrát. Představ si, že zrovna kolem pojede vlak se dřevem a hořlavinami. Vlak se nezastaví a rozveze plameny úplně všude. Včetně hasičárny.

Umíš si to představit? Shoří letadla na letišti a lodě v přístavu. Celé město! Pak se oheň rozšíří na venkov: statky, seníky, sýpky. Pak přijde na řadu les. Les shoří a pak další města, další sklady, jaderné elektrárny.

Představ si, že oheň zachvátí celou zemi! Všechno! Teplo rozpustí ledovce na severním i jižním pólu, voda v oceánech začne stoupat a všechno zaplaví. To už nebude hořet, samozřejmě, ale zase bude všude voda. Všichni se utopí. My ne, protože jsme ve čtvrtém patře. To je dobře. Ale dokážeš si to představit? Úplná katastrofa! Konec světa, mami!" "Ale, Leonardo..." "Neboj, mami, až si budu brát čokoládu, dám pozor. Slibuji! Chtěl jsem ti jenom říct, že když mě necháš samotného, může z toho být konec světa! Tak mi pak neříkej, že jsem tě nevaroval."

"Leonardo, já tě musím také před něčím varovat." "Před čím?" "Na tu skříň pro čokoládu nelez, protože plechovka je prázdná!" "Prázdná???" "Ano, úplně prázdná!"

KAŽDÝ ROK JE POSTNÍ DOBA

Co o ní víme? Ověř své znalosti a odpověz na otázky v kamenech. Podívej se na první kámen vlevo nahoře a do tajenky opiš písmeno „K“ z šedého kroužku. Pak odpověz na otázku. Číslo za správnou odpovědí ti napoví, na který kámen máš přejít dál. Tak postupně projdi všechny kameny a zapisuj do tajenky další písmena. Ta obsahuje něco, co je s postní dobou spojeno.

<p>K</p> <p>Postní doba trvá čtyřicet dní. ano – 7 ne – 9</p> <p>1</p>	<p>O</p> <p>Postní doba je přípravou na Vánoce. ano – 3 ne – 11</p> <p>2</p>	<p>Z</p> <p>Postní doba začíná každý rok jindy. ano – 2 ne – 8</p> <p>3</p>
<p>E</p> <p>Ježíšovo utrpení připomíná kříž. ano – 12 ne – 1</p> <p>4</p>	<p>C</p> <p>Šestá postní neděle se jmenuje Květná. ano – 4 ne – 2</p> <p>5</p>	<p>I</p> <p>Postní doba začíná Velkým pátkem. ano – 7 ne – 3</p> <p>6</p>
<p>R</p> <p>Postní doba je dobou veselí a oslav. ano – 10 ne – 6</p> <p>7</p>	<p>A</p> <p>Neděle se do postní doby počítají. ano – 12 ne – 5</p> <p>8</p>	<p>T</p> <p>V postní době zní v kostelích „Aleluja“. ano – 6 ne – 10</p> <p>9</p>
<p>A</p> <p>Postní doba je příležitost k obrácení. ano – 1 ne – 5</p> <p>10</p>	<p>V</p> <p>Liturgická barva postní doby je zelená. ano – 4 ne – 8</p> <p>11</p>	<p>S</p> <p>Pán Ježíš se na poušti postil 40 dní. ano – 9 ne – 11</p> <p>12</p>

Tajenka:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Katechetický věstník č. 6/2016-17 © Biskupství brněnské

Bruno Ferrero Světlo pro duši

Děti a psi hned poznají, kdo je má rád.
Božena Němcová

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Desetiletého neposedu poslala maminka do náboženství. Když se odpoledne vrátil, ptá se ho, co se naučil. Dítě vypráví: "No, paní katechetka nám vyprávěla, jak Bůh vyslal Mojžíše za nepřátelské linie na záchrannou misi, která měla vyvést Izraelce z Egypta. Když se dostal k Rudému moři, nechal své ženisty udělat pontonový most a všechny dostal na druhou stranu. Potom vysílačkou požádal velitelství o leteckou podporu. Jejich bombardéry vyhodily most do vzduchu a mise byla splněna." "Počkej, tohle vám fakt říkala paní katechetka?" "No, ne přesně, ale kdybych ti to řekl tak, jak to říkala ona, nevěřila bys mi."

Bůh stvořil svět a ďábel mu říká: "Ten tvůj svět je až moc dokonalý. Život v něm bude moc jednoduchý. Nech mě stvořit aspoň jednu věc, která by lidem ztěžovala život." Bůh souhlasí. A tak vznikla fyzika.

Zloděj je ve zpovědnici, zároveň krade faráři hodinky a zpovídá se: "Já kradu!" Farář říká: "Snad kradl jsem!" Zloděj: "Ukradl jsem hodinky!" Farář: "Tak je vrať!" Zloděj: "Tady je máte." Farář: "Já je nechci. Vrať je majiteli." Zloděj: "Ale on je nechce!" Farář: "Tak si je nech!"

Když jsem byl dítě, celé noci jsem se modlil, aby mi Bůh seslal nové kolo. Pak jsem pochopil, že takhle Bůh nepracuje. Tak jsem ho ukradl a požádal ho o odpuštění.

Přijde chlápek na kopec, zvedne hlavu k nebi a zařve: "Bože! Chci slyšet tvůj názor! Je Facebook škodlivý?!" A z nebe se ozve: "Chvilinku, jen dopíšu status..."

Chlap povídá knězi ve zpovědnici: "Otče, já se pomalu nemám z čeho zpovídat. Už osm let nepiji alkohol, nekouřím, drogy si nepíchám, nechodím za ženskýma, nikoho nepřepadám, auta nevykrádám, dokonce ani barevné kovy nekradu..." "Já vím, synu. Však už tě brzo pustí na svobodu..."

Bůh stvořil Adama a říká mu: "Jsi první člověk na světě!" Adam kouká na Alžbětu II. a ptá se: "A kdo je tohle?" Bůh pokrčí rameny: "Nevím, ta už tu byla, když jsem přišel."

Povídají si dva faráři: "Ze všech sportovců mám nejradši cyklisty." "A proč?" "Protože se starají o svoje duše."

www.alik.cz

OTCOVSTVÍ

Bůh dal Ježíšovi jako otce Josefa. Nebyla to pouhá kulturní opatrnost, opatření, které mělo zabránit Mariinu kamenování. Josef má ve výchově Ježíše důležitou úlohu: ukazovat mu postavu otce. Tato Boží laskavost potvrzuje, jak je pro dítě důležité, aby bylo vychovááno matkou i otcem, ve společenství všech tří, jak už jsme o tom mluvili dříve. Ježíš tedy není sirotek bez otce, protože je tu Josef – a Maria dává Josefovi místo, které mu náleží.

Příběh o nalezení v chrámě je výmluvný. Zkusme si představit Josefovo znepokojení, když zjistil, že Ježíš už s nimi ve skupině poutníků není. Nepochybně cítí vinu za to, že nebyl pozornější, protože jedním z jeho hlavních otcovských úkolů je chránit dítě. Zatímco zmatení rodiče ho hledají mezi poutníky, Ježíš právě vyučuje v jeruzalémském chrámě. Musíme si uvědomit, že Ježíšovi je dvanáct let, což pro tehdejší židovskou kulturu znamená období přechodu od dětství k dospělosti. Maria a Josef nacházejí svého syna po třech dnech úzkostného hledání. Bible nám vypravuje, jak Maria vystupuje do popředí: "Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali." (Lk 2, 48) Dobře si všimněme, že když se Maria obrací na Ježíše, spojuje se s Josefem: "...tvůj otec a já". V tomto citově vypjatém okamžiku to udělala spontánně a to nám ukazuje, jak starostlivě Maria zapojuje Josefa do výsadního vztahu mezi matkou a dítětem. Pro Marii neznamena poslání jejího muže, aby je pouze živil a chránil, ale aby se také plně zapojil do Ježíšovy výchovy.

Ježíš si možná myslel, že když je podle židovského náboženství dospělý, nastal pro něj čas, aby plnil své poslání; proto odpověděl: "Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" (Lk 2, 49) I když Josef s Marií tuto odpověď dost dobře nechápali, ono "tvůj otec a já", které vyslovila Maria, znamená, že v této chvíli je Ježíšovo místo po boku otce Josefa v tesařské dílně v Nazaretě. Následující text nám říká, že Ježíš se pak s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Až mnohem později Maria intuitivně pochopí, že nastala ta pravá hodina, když na svatbě v Káně řekne: "Udělejte všechno, co vám řekne." (Jan 2, 5)

Ježíš a Josef stráví mnoho let jeden vedle druhého a vzájemně se budou obohacovat. Dokud je Ježíš ještě dítě, bere ho Josef na kolena a učí ho Písmo svaté, později pak přijde řada na Ježíše, aby svému otci vysvětlil, co hlásali proroci. Tím, že s Josefem sdílí každodenní život, objeví Ježíš postupně obraz nebeského Otce, toho, kterého bude volat Abba, až bude viset na kříži.

Hugues Dollié – Ženy, milujte své muže!

Poděkování

Pořadatelé Farního plesu ve Slavičíně srdečně děkují všem sponzorům a dárcům za jejich štědré dary do plesové tomboly. Výtěžek plesu bude sloužit slavičínské farnosti na činnosti a akce farnosti, které se týkají převážně dětí. Děkujeme Městu Slavičín, že jsme mohli využít prostory Sokolovny. Velké poděkování patří také všem účastníkům plesu za to, že vytvořili příjemnou atmosféru a skvělou zábavu. V neposlední řadě díky směřují také ochotným dobrovolníkům, kteří svou nezištnou službou přispěli ke zdárnému průběhu plesu.

Architekt světa nedělá nikdy dvakrát stejnou věc. Každý den je zcela novým stvořením.
Rabi Nachman z Baraclavi

Výstavba kaple ve Slavičíně - Hrádku

Vážení farníci,

tímto článkem Vám chceme vyjádřit velké poděkování za finanční a duchovní podporu výstavby kaple, na základě které máme možnost postupně pokračovat v etapě dokončovacích prací. Připravujeme náročné zemní práce týkající se odvodu dešťových a splaškových vod. Máme zadán projekt na úpravu terénu za kaplí pro položení trubek k napojení na podlahové topení včetně zakoupení tepelné jednotky. Co se týká interiéru je zadána malba obrazu, která bude dokončena v tomto roce. Rovněž jsou prováděny řezbářské práce jednotlivých zastavení "křížové cesty" a korpusů Pána Ježíše a Panny Marie s Ježíškem. Máme rovněž přislíbeny dokončovací klempířské práce. Dále probíhají odborná jednání na zabudování svatostánku včetně zhotovení dvířek a podstavce, který má být zhotoven z mramoru ev. žuly, aby odpovídal projektu a zároveň našim finančním možnostem. Dle názoru pana architekta stavby je svatostánek nejdůležitějším prvkem kaple, proto tomuto problému věnujeme velkou pozornost.

V současné době probíhají práce na upevnění obložek dveří včetně jejich usazení. Nelze opomenout zabudované podlahové topení, sanity, tj. WC, bojler, umývadla včetně obkladů, malby, položení obkladů z pískovce na schodech kněžiště a dlažby po celé ploše kaple, navíc pravidelnou bezplatnou spolupráci v oblasti elektrických přípojek a zásuvek.

V loňském roce se uskutečnilo požehnání zvonu a hlavních dveří biskupem (nyní již arcibiskupem) Mons. Josefem Nuzikem, a poté zvon a žaluzie byly pomocí plošiny instalovány do zvonice.

Jak je patrné z výčtu hlavních prací, jsou obdrženy finance účelně investovány. Proto si vážíme přístupu Mons. Mariana Deje, který nám umožňoval umístění pokladničky v "Majáku" Charity Slavičín a nadále i v hradecké kapli našeho kostela, kde prostřednictvím Vás, dárců z řad věřících, a zajisté s Boží pomocí se nám pomalu daří uskutečňovat cíle směřující k dokončení díla. Ještě jednou děkujeme za přízeň, které si nesmírně vážíme.

Vlasta Mudráková a spol.

Statistika farnosti Slavičín rok 2023

Udělené křty: 63
Církevní sňatky: 14
Církevní pohřby: 43

Ekonomický stav:

Příjmy za rok 2023: 1.384.755,53 Kč
Výdaje za rok 2023: 1.064.466,83 Kč
Zůstatek na farním účtu: 1.621.634,08 Kč

ROZPIS POBOŽNOSTÍ KŘÍŽOVÉ CESTY NA POSTNÍ DOBU 2024

- 16.2. Modlitby matek - Večeřadlo
- 18.2. Křížová cesta venku
(sraz v 14.50 hod u prvního zastavení na staré „nevšovské“)
- 23.2. Muži
- 1.3. Manželé
- 8.3. Charita
- 15.3. Biřmovanci
- 22.3. Děti
- 29.3. Křížová cesta venku

(sraz v 10 hod. u prvního zastavení na staré „nevšovské“)

POZOR!

Pobožnosti křížové cesty budou bývat také každou neděli v 15 hodin v kostele.

Je Bůh jenom pro slabochy?

Je víra v Boha jenom pro slabochy? Je to jen milosrdná iluze pro lidi, kteří se cítí přetíženi, kteří nejsou příliš životaschopní? Takové řeči je slyšet neustále. V takových situacích se sám sebe ptám: Že bys byl také slaboch, který nemá dost odvahy, aby směle, bez pomoci shůry, zvládl život?

Lidé, kteří tak mluví, jsou často pyšní na to, že se docela dobře obejdou bez Boha. Pro ně je bezbožnost znamením osobní síly. Chlubí se, že neztratili sílu ani v kritických situacích, třeba v těžké nemoci, a že dále zůstávali nevěřícími. Rozhodně nechtějí před Bohem kapitulovat. Někdy se musím smát a říkám si: Dříve šlo lidem o to, aby nezakolísali ve víře, a nyní jde tomu člověku o to, aby nezakolísal v bezbožnosti. Respektuji lidi, kteří křesťany, jako jsem já, považují za slabochy. Ale myslím, že nemají pravdu.

Proč by vlastně neměl někdo, kdo se cítí silný, přesto spoléhat na Boha? Nebyl by tento silný člověk díky důvěře v Boha ještě silnější? Pokud víra posiluje slabé, proč by neměla silným dát ještě více síly? Co bychom mohli proti tomu namítat? A pak: jsou snad silní vždycky silní? Nepotřebují nikdy pomoc nebo útěchu? Tak silní, že zvládne všechny situace, že umí čelit každému osudu, není přece asi nikdo z nás. Nejsme všemocní. Jsme křehké bytosti. Všichni. A všichni jsme tu a tam vděční za útěchu a novou sílu. Argument, že Bůh je jenom pro slabochy, u mě tedy neuspěje.

Možná je to tak, že ti, kdo se bez Boha cítí dostatečně silní, jen neradi přiznávají svoji potřebnost a bezmoc. Přiznáním, že potřebují Boha, by totiž přiznali vlastní slabost. Nezávislost je pro ně možná nade vše a nesmírně touží působit na druhé jako vítězové. Ale není ve skutečnosti znamením síly, připustíme-li, že druhé potřebujeme? Není vlastně projevem větší odvahy otevřeně přiznat, že potřebujeme útěchu? A není dnes větším projevem odvahy se k víře přiznat, než se víře druhých vysmívat?

Notker Wolf Prokletý mobil

Kristus nestojí za námi jako naše minulost, ale před námi jako naše budoucnost.
Friedrich von Bodelschwingh

Křty

Leden

Sandra Magdalena Menšíková
Matyáš Gajdošík
Jakub Měrka

Pohřby

Prosinec

Jaroslava Radoňová, 1950, Lipová
Pavel Gottfried, 1962, Slavičín

Leden

Rostislav Martinovský, 1937, Lipová

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

10.2. - 16.2.	Hrádek 3
17.2. - 23.2.	Rokytnice
24.2. - 1.3.	Chovančíková, Machů, Humpolová st., Studenková, Adámková
2.3. - 8.3.	Rudimov
9.3. - 15.3.	Petrůvka,
16.3. - 22.3.	Zupková, Fojtíková I., Raková, Durdáková, Štěpančíková, Šimoníková, Koudelová
23.3. - 29.3.	Gbelcová, Goňová, Šebáková, Fridrichová, Fridrich
30.3. - 5.4.	Bublanová, Kozubíková, Švachová, Dufková, Daňhelová, Fojtíková M.
6.4. - 12.4.	Fojtů A., Manová M., Uberalová M., Borová J., Juříková B., Hlavicová M.

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

Řešení ze strany 7: **KŘÍŽOVÁ CESTA**

BŮH TĚ UMLČÍ SVÝM OBJETÍM

Slovo "láska" se používá tak často, že ani nevíme, co přesně znamená. Co je láska? Někdy se jí myslí romantická láska z televizních seriálů, jindy se jí může jevit vzplanutí pro nějakého člověka, co později vyhasne. Odkud tedy pochází pravá láska? "Každý, kdo miluje, je zrozen z Boha, protože Bůh je láska?" Apoštol neříká: "Každá láska je Bůh", ale "Bůh je láska". Když máme něco na srdci a chceme Pána požádat o odpuštění, on už nás očekává, aby nám je udělil. Víme, že Pán na každého z nás čeká. Proč? Nechce nic víc, než nás obejmout a říci: "Synu, dcero, miluji tě. Dopustil jsem, aby pro tebe ukřížovali mého Syna. To je cena mé lásky a to je dar z lásky." Pán mě očekává, chce, abych mu otevřel bránu svého srdce. Tím si budme jistí. A pokud by nás zneklidňovalo, že nejsme hodni Boží lásky, tím lépe. Pán nás totiž očekává takové, jací jsme. Ne takové, jací bychom měli být.

Jděme tedy za Pánem se slovy: "Ty, Pane, víš, že tě miluji." Nebo pokud se na to necítíme, řekněme: Ty, Pane, víš, že tě toužím milovat, ale jsem velký hříšník, velká hříšnice." On pak učiní totéž, co udělal s marnotratným synem. Nestrpí, abys dokončil větu, a umlčí tě svým objetím. Objetím Boží lásky.

365 dní s papežem Františkem

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus světil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám: Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem. (Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)**

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok. (Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.) Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem. **Svátost nemocných** udělujeme po individuální domluvě. Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00
Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911
Mons.P. Marian Dej (soukromé): 731 919 369
E-mail: faslavicin@ado.cz
Web: www.faslavicin.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

NE	7.15 hodin 9.15 hodin 11.00 hodin
PO, ST, PÁ	18.00 hodin
ÚT, ČT, SO	7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz

18.2.	1. neděle postní (Mk 1, 12-15)
22.2.	Stolec svatého Petra (Mt 16, 13-19)
25.2.	2. neděle postní (Mk 9, 2-10)
3.3.	3. neděle postní (Jan 2, 13-25)
7.3.	sv. Perpetua a Felicita (Lk 11, 14-23))
8.3.	sv. Jan z Boha (Mk 12, 28b-34)
9.3.	sv. Františka Římská (Lk 18, 9-14)
10.3.	4. neděle postní (Jan 3, 14-21)
17.3.	5. neděle postní (Jan 12, 20-33)
18.3.	sv. Cyril Jeruzalémský (Jan 8, 1-11)
19.3.	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie (Mt 1, 16.18-21.24a)
24.3.	Květná neděle (Mk 14, 1-15,47)
25.3.	Pondělí Svatého týdne (Jan 12, 1-11)
26.3.	Úterý Svatého týdne (Jan 13, 21-33.36-38)
27.3.	Středa Svatého týdne (Mt 26, 14-25)
28.3.	Zelený čtvrtek (Jan 13, 1-15)
29.3.	Velký Pátek – Památka umučení Páně (Jan 18, 1-19,42) Novéna k Božimu milosrdenství
30.3.	Bílá sobota
31.3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (Jan 20, 1-9)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 350 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předšní kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde 31.3.2024 na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně. Uzávěrka bude v neděli 17.3.2024. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!